

X

Em Saudação

E agora, Zamenhof,
Que um século termina
Sobre a tua chegada
Ao mundo em transição,
Saudamos-te a grandeza
Em preito reverente.

Depois que deste aos homens
A mensagem de luz
Do Esperanto sublime,
Guerras encarniçadas
Açoiaram de novo
As nações divididas.

Mas do fundo da noite
Em que a discórdia alonga
Azorragues de treva,
A estrela que acendeste
Em verde resplendente
Anuncia a união.

E nós, Esperantistas,
Trabalhando, dispersos,
No chão de todo o Globo
Repetimos contigo:
— Louvado seja Deus!
Bendito seja o amor!...

F. V. Lorenz

(Mensagens psicografadas por Francisco Cândido Xavier, a 19 de janeiro de 1959, em Uberaba, MG.)

X

Salute

Kaj nune, Zamenhof,
Car forpasis jarcento
Jam, post alveno via
Al la mondo transiĝa,
Ni respektu salutis
Vian tutan grandecon.

Post via don' al homoj
De la luma mesaĝo:
— Esperanto sublima, —
Furiozaj militoj
Reskurĝis senkompate
Naciojn dividitajn.

Sed el la nokta fundo,
Kie malpaco svingas
Siajn mallumajn skurĝojn,
La stelo fulmobrila,
Kiun verdan vi kreis,
Anoncas l'unuiĝon.

Kaj ni, Esperantistoj,
Ĉe labor', disigitaj
Sur la tuta Terglobo,
Kun vi rediras ja:
— Laŭdata estu Dio!
— Benata estu l'amo!...

F. V. Lorenz

(Mesaĝoj psikografie ricevita per Francisco Cândido Xavier, la 19-an de Januaro 1959, en la urbo Uberaba, MG, Brazilo.)